मालविका ॥ सहर्षं ॥ किं भट्टा ।

बकुलावलिका ॥ सस्मितं ॥ ण दाव भट्टा । असोअसाहावलम्बी गुच्छओ । ओदंसेहि दाव णं ।

॥ मालविका विषादं नाटयति ॥

विदूषकः । किं सुदं भवदा ।

राजा । सखे पर्याप्तमेतावता कामिनां ।

अनातुरोत्कण्ठितयोः प्रसिध्यता
समागमेनापि रतिर्न मां प्रति ।
परस्परप्राप्तिनिराशयोर्वरं
शरीरनाशो ऽपि समानरागयोः ॥ ५० ॥

॥ मालविका रचितपल्लवावतंसा सलीलमशोकाय पादं प्रहिणोति ॥

राजा । वयस्य

आदाय कर्णकिसलयमस्मादियमत्र चरणमर्पयति ।
उभयोः सदृशविनिमयादात्मानं वञ्चितं मन्ये ॥ ५१ ॥

मालविका । अबि णाम अम्हाणं संभावणा सफला हवे ।

बकुलावलिका । हला णत्थि दे दोसो । णिस्संसअं णिग्गुणो अअं असोओ जइ कुसुमुग्गममन्थरो हवे जो दे चलणासक्कारं लम्भिअ ।

राजा ।

अनेन तनुमध्यया मुखरनूपुराराविणा
नवाम्बुरुहकोमलेन चरणेन संभावितः ।
अशोक यदि सत्य एव मुकुलैर्न संपत्स्यसे
मुधा वहसि दोहलं ललितकामिसाधारणं ॥ ५२ ॥